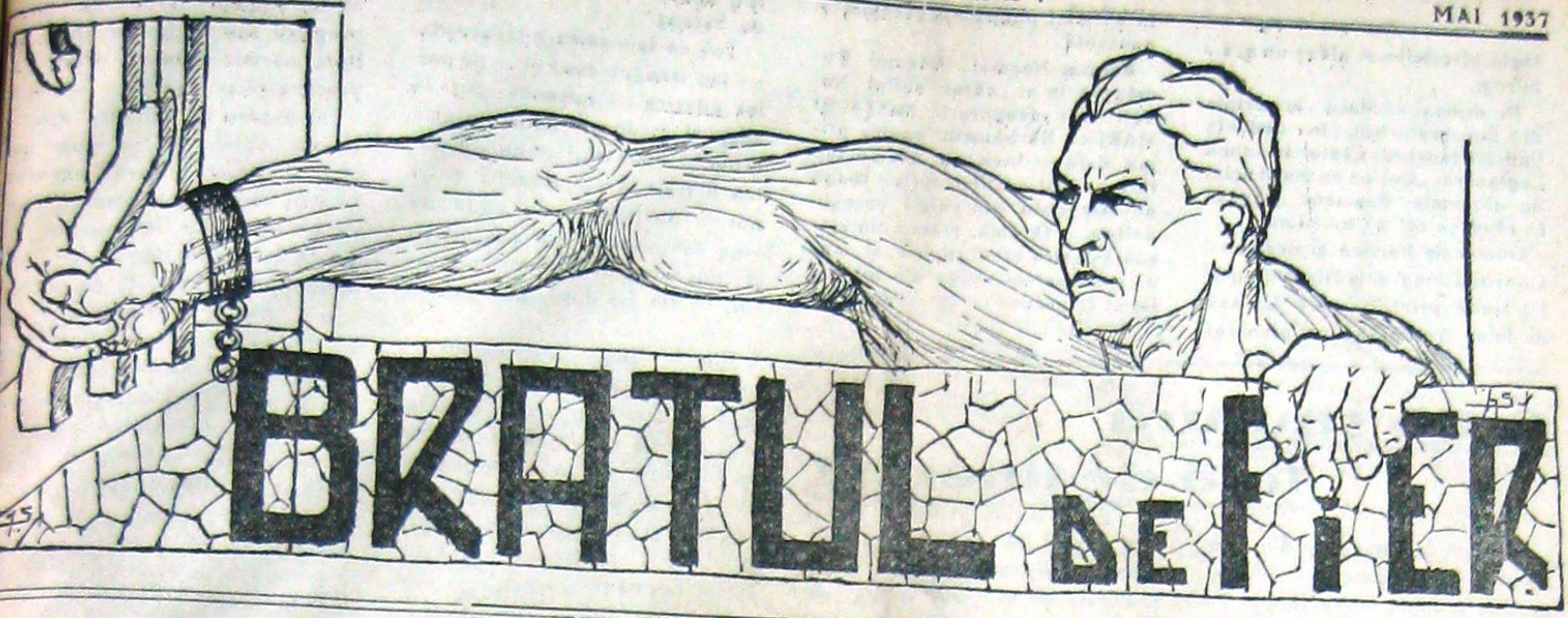
ANUL III, Nr. 20 — 4 PAGINI 2 LEI — CENZURAT — MAI 1937

APARE SUB INGRIJIREA UNUI COMITET

Gazetă de ştiri, îndrumări, educaţie naţionalistă şi creştină

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: STR. D. ZAMFIRESCU Nr. 14 — FOCŞANI

PROHOD

S'a schimbat făptura, privind patima ta, că cu tine au pătimit toate câte sunt, făcător a toate cunoscându-te.

* * *

Strănepoţi i Iudei, cei ce au ieşit ca dintr'un isvor amar, în mormânt au pus pre cel ce le-a dat lor mana de demult.

* * *

Falnice israil, ucigaş popor, pentru ce-ai ales mai bine pe Varava şi pe Domnul pentruce l-ai răstignit?.

* * *

Ucigaş şi vrăşmaş, pizmătareţ popor, ruşinează-te măcar înviind Hristos, de mahrama şi de giulgiurile lui.

* * *

Vino ucigaşe, vânzător ucenic, şi-mi arată răutatea năravului, pentru cât folos ai vândut pe Hristos.

* * *

Starea II.

Bine a zis Psalmistul, groapă adâncă este gâtlejul jidovilor.

* * *

Strâmbe căi şi rele, la spurcaţii jidovi, pururea au fost şi curse.

* * *

Spini, ciulini şi curse sunt căile Iudei celui nebun şi viclean.

* * *

Pier răstignitorii, cu toţii împreună, cu cei ce te hulesc pe tine.

HRISTOS A INVIAT

de Pr. I. Dumitrescu

14 Ianuarie 1937.

E ora 6 dimineaţa. Feştila dintr'un ciob de sticlă cu untdelemn, mai aruncă încă o lumină slabă în camera unde, în seara zilei de 13 brancardierii aduseseră pe Moţa şi Marin ucişi într'o secundă de un obuz satanic. Am stat toată noaptea de veghe lângă ei. De zeci de ori m'am aplecat deasupra lor, le-am atins fruntea cu mâna. I-am pipăit ca să mă încredinţez de moartea lor şi totuşi am refuzat să cred. Noian de gânduri despică întâmplările şi vor să dee o explicaţie acestei triste despărţiri, şi totuşi rămâne o Taină. O Taină a sufletelor lor, cari prin mare credinţă s'au apropiat de Dumnezeire.

Din când în când, câte un obuz diavolesc se sparge în apropiere. Se sguduie casa din temelii, crapă pereţii, bucăţi de cărămizi şi tencuială cad la picioare, înoată ochii 'n lacrămi şi tare aş vrea ca sfârtecat de zeci de schije şi sute de gloanţe în acest moment, să mă prăbuşesc peste aceşti morţi scumpi şi dragi.

Oboseala începe să mă doboare. Pe stradă se aud şuerături de gloanţe. Cu arma la umăr mă îndrept către tranşee unde Clime şi Alecu au rămas încă în poziţie de luptă. Prin ceaţa deasă şi stropi mărunţi de ploaie, ce te îngheaţă până la os, desprind cu privirea pe cei doi. Trei suflete copleşite de durere, atât am mai rămas. Ne uităm unul, la altul şi plângem... plângem... şi ce bine ne înţelegem în plânsul nostru!.

Comandanţii ne-au învoit să plecăm de pe front cu morţii noştri...

13 Februarie 1937. — In ţară, zeci de mii, sute de mii, milioane, s'au îngrămădit să vă întâmpine cu suflete cernite şi să-şi plece genunchii în faţa sicriilor voastre. Mii de preoţi v'au prohodit şi a răsunat dangăt de clopot la

(Continuare în pag. 2-a)

(Continuare din pag. 1-a)

toate bisericile. A plâns un neam întreg...

Pe drumul ce duce la cripta din Bucureștii-Noi, în cadența imnului funebru, cântat în inimă Legionară, „Cei ce au murit uciși de gloanțele dușmane pășesc în rând cu cei ce au rămas"...

Domnește liniștea și ordinea... Convoiul lung de câțiva kilometri, trece printr'o mare imensă de lume. Toți plâng. Ați presărat în sufletul poporului, credință și speranță.

Reînvie Neamul. Neamul Românesc în al cărui suflet Voi Veți trăi deapururi. MOȚA ȘI MARI (?)!. Sărbătorim pentru prima dată — Invierea Domnului, fără ca voi să fiți trupește lângă noi. Deacolo, din culmi cerești, dați-ne o fărâmă, măcar din marea Voastră credință, ca și noi aici, să putem striga din tot sufletul împreună cu voi: HRISTOS A INVIAT!..

Grijă sau ură față de tineret?

O samă de oameni — din țara noastră — încadrați în diferite partide politice democrate și jidovești — dela o bună bucată de vreme — au început să se intereseze — așa cum zic ei — îndeaproape de pregătirea și educația tineretului — pentru viitor — fiindcă socotesc dumnealor că tineretului nu-i stă bine să fie vierde — adică Legionar — și i-ar sta mai bine să fie orce altceva — chiar și hoț de cai — numai verde nu.

In definitiv ce vor ei dela acest tineret?!.

Cum adică tineretul nu este pe drumul aspirațiilor vitale ale existenței Neamului?! Nu este capabil ca oricând — să fie gata cu arma'n mână, să vegheze neadormit la hotarele, cari au fost cu atâta preț de sânge închegate și apărate?!

Tineretul acesta pălmuit continu de o veche tagmă de tâlhari morali și materiali — este gata oricând să-și apere patrimoniul sfânt — cu orice preț! — Așa că orice diversiune vor să creeze tâmpii aceștia — nu le va fi posibilă.

Ce vor face cei una sută de prof. univ. țărănisto-comunist?

Ce va face Mareșalul cel întovărășit cu trădătorul Stelescu? Va veni cu tunul: Să vie! — Ce va face învățatul prof. Iorga?. Ce fac liberalii? se vede! Poftească toți să vedem ce vor face toți democrații?! Hei ce vor face?! Se vor uni într'un „front" cu numele de „popular" și atunci nu vor mai căuta să ne îndrume, ci vor căuta să tragă cu mitraliera în obrazul lui Hristos și'n inima noastră pentrucă am fost niște „rătăciți" de nu i am urmat.

Iată educatorii, iată paznicii neamului românesc!.. Priviți-i... din ordinul Masoneriei — la lucru. — Ne cred prea naivi și să vede treaba că nu și-au băgat mințile în cap — că tot ceeace fac, fac, pe pielea și răspunderea lor.

Noi tinertul suntem sătui de atâtea sfaturi a acestor pungași din acest nenorocit de veac — în care văzurăm lumina. — Țărăniștii să ne facă nouă educație?! Ah! ce mișelie — ce încurcături de minți senile și lugubre?! Incotro vor să ne îndrepte privirile?! Spre Rusia? iată într'acolo vor să ne îndrepte și pașii și credința. — Mișeii?! Dacă noi floarea acestui Neam — am fi Țărăniști, liberali, averescani și mai știu eu ce, n'am fi mai fost rătăciți, fiindcă ar fi fost siguri — că mergem direct la prăpăd. — Așa nu! — Ei s'au alarmat — fiindcă ni-i scumpă vatra strămoșească — ni-i scumpă jertfa celor ce-au căzut pentru Hristos, și latinitate — ni-i scump să trăim în haină nouă a duhului plin de har ce s'a revărsat prin voința lui Dumnezeu în sufletele și inima noastră — într'u apărarea Patriei și Bisericei de Satana.

Tot ce fac nemernicii aceștia, — fac desigur cred ei — pe pielea noastră — întrucât puși la adăpost în dosul unor josnice hrube — convinși că nu vor putea fi trași la răspundere și că noi — nu bănuim de unde ne vine asasinarea. Am descoperit și cunoaștem f. bine pe D-l asasin, ce stă pe după paravan.

. . . .

Bine — bine. Dacă ei au tineret să și-l orienteze — pe acela pe care-l au. — Și dacă în țara aceasta există două nuanțe de tineret — atunci cu noi n'au nici în clin nici în mânecă, de noi, are grijă Legiunea și Căpitanul. — Dar vorba e — că nu există decât un tineret. — Ș'acesta e tineretul vierde al României dela 1400 — dela 1500 — dela 1600 — dela 1784, — dela 1821 și dela 1848. — Ș'atunci dușmanii și cozile de topor, desbinați și anarchici — ne (?) că nu suntem destul de bine pregătiți sau că nu ne aflăm pe linia marilor năzuinți firești ale precursorilor noștrii. — Nu! — ci pentru că suntem așa — ne vor altfel. — Dar cum am spus nu există putere lumească în fața căreia să cedăm. — Așa că frumoasa lor îndrumare le poate folosi tot dumnealor absolut numai D-lor. Și ca încheere — trebue să recunosc — că în ultimii cinci ani adică dela 1932 încoace s'au străduit toți samsarii politicei democrate împreună cu oficialitatea să corupă tineretul și totuși au fost desamăgiți în intențiile lor. — Tineretul — această apă vie — pare un făcut — se înrolează cu mai mult elan în Legiune — cu mai mult spirit de jertfă.

Așa vrea Dumnezeu.

Există un Testament și pentru el murim cu toții până la unul.

Gh. Căsăneanu

Din durerile neamului

Acum câțiva ani pe obrazul pământului românesc ce s'a făcut vestit în toată lumea cu feluritele-i bogății și-au pus capăt zilelor, din cauza mizeriei și-a foamei, câțiva dascăli și chiar și unul sau doi preoți. Ceva îngrozitor. Și totuși mult mai îngrozitor și mult mai amenințătoare se arată, din crăpăturile munților apuseni, moartea de cremene a lui Petru Lalieș ce și-a urmat familia pe care și-o trimesese, cu câteva clipe mai înainte, în prăpastia morții.

Stă mintea în loc și nu vrea să creadă. „Petru Lalieș fusese om înstărit, moștenitor chiar al unei mine de aur, a fost jupuit de tot avutul, de întreaga avere, de către jidanii ce roesc în cârdășie cu nemernicii de politicieni români.

Ajuns în sapă de lemn, muritor de foame, familie grea, șase copii și o bătrână, mamă-s'a care-l legănase în cântul desrobirii și'n povestea fericirii ce va fi în România întregită, amărât și sdrobit de lipsuri, și de nicăeri nici o nădejdie de scăpare, a ajuns la o socoteală îngrozitoare.

Acum., de trei zile, copii nu mai mâncaseră nimic. Nu mai era chip, să astâmpere foamea copiilor. S'a ridicat drept și neșovăitor, i-a chemat pe toți în casă, și s'au așezat în genunchi cu rugăciuni la Preacurata. Când a fost gata rugăciunea, Petru Lalieș își luă mama în brațe, o ridică în sus și o svârli în prăpastia din fața casei. Apoi unul, câte unul au fost svârliți copii și nevastă-sa. La urmă însuși Petru Laieș cu icoana Maicii Domnului în brațe se aruncă în întunericul fără fund al morții cu gura căscată ca o prăpastie.

Deschid evanghelia legionară, cartea „Pentru Legionari" și găsesc aici la pag. 355-361 toate suferințele văzute și ascultate acolo; la moți, la ei acasă, de omul împotriva căruia se fac în fiecare zi socoteli și legi.

Se găsesc acolo lucruri, care înadevăr duc la desnădejde, la moarte, la sânge și apoi la curata pedeapsă a vânzătorilor de frate, a ticăloșilor ce s'au îmbuibat de toate plăcerile, de tot belșugul în aceiași vreme când românii mor de foame cu icoana Maicii Domnului în brațe.

„O Iancule dece nu'nvii
Să-ți vezi tu munții tăi pustii"!

„Il cheamă în cântecul de jale pe Iancu, eroul lor, să-și vadă munții goi și „codrii rași" de cetele de „jidănași", Sub stăpânirea României Mari, în zilele

„Monarhia și legea monarhiei"[1]

„In fruntea neamurilor, deasupra elitei se află monarhia.

Resping republica.

In istorie s'au văzut monarhi buni, foarte buni, slabi sau răi. Unii s'au bucurat de onoruri și dragostea popoarelor până la sfârșitul vieții, altora li s'a tăiat capul. N'au fost, deci, toți monarhii buni. Monarhia însă, a fost totdeauna bună. Nu trebue să se confunde omul cu instituția, trăgându-se concluzii false.

Pot fi preoți răi, dar pentru aceasta, nu putem trage concluzia, că trebue să desființăm Biserica și să ucidem pe Dumnezeu cu pietri.

Sunt, de sigur, și monarhi slabi sau răi, dar nu putem renunța la monarhie:

In agricultură, avem un an bun și un an rău, sau unul bun și doi ani răi, cu toate acestea, lumii nu i-a trecut încă prin gând, să se lase de agricultură.

— x —

Un monarh face ce vrea? Atunci, când e mare și când e mic? Când e bun și când e rău?.

Un monarh nu face ce vrea. Un monarh e mic, atunci când face ce vrea și e mare, a[illegible] când face ce trebue.

Există o [illegible]a vieții neamului. Un monarh e [illegible]și bun atunci când se menține pe a[illegible]astă linie. E mic sau rău, în măsura în care se îndepărtează de această linie a vieții neamului sau i-se opune.

Iată legea monarhiei. Sunt și alte linii care pot ispiti un monarh.

Linia intereselor personale, linia intereselor unei clase, linia intereselor străine (dinăuntru sau dinafara hotarelor).

El trebue să le înlăture pe toate și să urmeze linia neamului.

Ștefan cel Mare, de-o jumătate de mie de ani, strălucește în istorie și Românii nu-l mai uită, pentrucă s'a confundat perfect pe linia de viață a neamului.

Regele Ferdinand, împotriva oricăror legături și interese, s'a plasat pe linia neamului, a îndurat cu el, a făcut jertfe alături de el, a izbândit cu el. Prin *aceasta*, el este mare și nemuritor".

1) Din cartea „Pentru Legionari" de C. Z. Codreanu

mult așteptatei izbânzi a neamului.

Toată viața săracă și-o întreține Moții, din munca lemnului, făcând cercuri și ciubere. De acum, nici de aceasta nu vor mai avea parte. Sunt condamnați la moarte.

— De foame și de nevoi se duc și muncesc la jidani, tăindu-și ei singuri copacii din păduri pentru 20 lei pe zi, atât îi rămâne Moțului din toată bogăția, care se scurge la vale în trenuri lungi.

Și când se va termina lemnul din pădure, se termină și cu noi. Dar este ceva și mai trist. Noi am trăit sute de ani viață de virtute.

Jidanii ni-au adus cu ei păcatele desfrâului. Sunt peste 30 jidani la fabrică. Și Sâmbăta seara, când fac plățile, opresc pe fetele și femeile Moților, își bat joc de ele și fac orgii până dimineața. Boli morale și fizice ne macină satele, alături de sărăcie și mizerie... O vorbă dacă spui, ești arestat ca „dușman al Siguranței Statului" și ca ațâțător la „războiul civil". Ești insultat și chiar bătut. Sunt stăpâni pe autorități și trebue să taci și să privești la tot dezastrul neamului tău.

Mai bine ne-ar lua Dumnezeu vederile, ca să nu mai vedem cu ochii noștri și să nu mai știm nimic".

S'au îngrozit oamenii și copiii din satul lui Petru Laliș la gândul că și ei vor termina cu suferințele și lipsurile tot în fundul prăpastiei cu icoana în brațe. Au scris gazetele vreo două zile au plâns poeții cu clopotele laolaltă și s'a terminat. Așa cred, cei cari l-au adus la această hotărâre pe săracul Petru Laliș, așa cred samsarii de politicieni, cari i-au dat pe mâna jidanilor, așa cred cei cari îi poartă prin judecăți după ce le-a luat pâinea dela gură și sumanul din spate!

Va fi însă prea târziu când se vor convinge că, „sângele martirilor împarte lumea în două, cei ce vor primi osânda și blestemul și cei ce mâine vor birui în slava și binecuvântarea neamului".

BOLDEANU

Focker, avioane foarte proaste cari s'au cumpărat cu comisioane foarte frumoase. Afacerea cu I. A. R. fabrica de avioane dela Brașov, contractul Vickers cu un comision de 5%.

Acum în ultima guvernare: perimetrele petrolifere, transferurile cu Nachi-Vasilescu, afacerea cu devizele Gross-Gager-Leonte Moldovanu de pe urma căreia țara păgubește 3 miliarde.

Apoi fondul aviației și banii stânși prin subscripție publică nu se știe până acum de soarta lor nimic.

Tot sub această guvernare s'a mers până acolo, că s'a încercat, să se vândă pământ românesc plin de sângele și oasele strămoșilor noștri, să se vândă cu 2500 lei vagonul în Palestina: În 30 Septembrie 1935 consiliul de Miniștri a aprobat să ființeze o „asociație de colonizare evreiască" în Basarabia; iar coloniștii Macedoneni au rămas pe mai departe la dispoziția gloanțelor comitagiilor bulgărești.

Libertățile complect restrânse, streinii au ajuns ca la ei acasă, iar noi românii dacă "ndrăznim să spunem ceva suntem aruncați în închisori ca periculoși ordinei în stat. Această ultimă guvernare a fost în adevăr o rușine pentru partidul liberal: Tot timpul nu s'a ținut decât de încercări mizerabile, procese cu caracter politic. Dea Dumnezeu, ca în adevăr, aceasta să fie ultima guvernare a partidului liberal și despre care să se pomenească în istorie, ca despre patru ani de robie și de amărăciune sălbatecă venită din partea unor oameni fără suflet și fără minte.

Iată până aci, cum ce au fost în stare să facă partidele politice dela războiu și până acum, plus dragoste față de jidani și ură de moarte împotriva legionarilor.

În acelaș vreme, cât partidele au sărăcit și batjocorit neamul și țara, legionarii au ridicat cu brațele lor Biserici, școli, cămine culturale, au făcut șosele, drumuri, diguri etc.

Pentru toate acestea au fost condamnați de câteva ori, au făcut cu toții peste 500 de ani de închisoare, și au din rândurile lor peste 40 de morminte, care închid 40 de luptători pentru apărarea sfintelor noastre moșteniri.

Neamul românesc trebue să se trezească cât nu va fi prea târziu și să-și spue cu dârzenie cuvântul și vrerea în această luptă dintre tâlharii partidelor politice și legionarii lui Corneliu Zelea Codreanu, de cari se țin lanț prigoanele, judecățile și închisorile.

V. B.

Bilanț politic

În fiecare an, la 31 Martie, toate societățile și asociațiile cu diferitele lor întreprinderi își fac socoteala câștigului sau a pierderilor ce le-au avut în decursul anului; publică apoi rezultatul obișnuit și planul de muncă pentru viitor.

Sunt însă un soiu de asociați, cărora li-e rușine și teamă să-și facă aceste socoteli sau să publice rezultatul socotelilor. Acestea sunt partidele politice, cari fac afaceri pe spatele țării, fură și jupoae țara și nu se poate afla despre aceste afaceri de miliarde, decât atunci când asociații se ceartă între ei pe pradă și nu se înțeleg în stabilirea raporturilor de împărțire.

Dela războiu și până acum toate partidele politice care au trecut pela cârma țării au lăsat urme adânci de jaf și tâlhărie în averea statului de mare dragoste și bunăvoință față de streini — de jidovi meșteri în aranjarea afacerilor — și de mare ură de mare prigoană împotriva legionarilor, împotriva „Gărzii de Fier".

Să-i luăm pe rând în ordinea vechimii.

Partidul Averescan în guvernarea dela 1920—22: S'a dus vestea de dansul milioanelor și miliardelor dela Ministerul de Industrie și Comerț cu incendiile dela depozitele de aprovizionare golite prin furt; iar în guvernarea dela 1926—27 a fost pătat de afacerea cu siringele.

În ultimii ani, cea mai rușinoasă pată s'a așezat pe obrazul Mareșalului Averescu prin lipsa lui de atitudine dârză și demnă împotriva jidanilor și mai cu seamă prin legăturile și subvenționarea lui Stelescu ca să ucidă pe Căpitanul nostru, pe Corneliu Z. Codreanu.

Partidul Naț.-Țărănesc: îmbogățirea miraculoasă a tu[illegible] partizanilor în timpul cel mai [illegible]t. Țărăniștii, cari aveau datorii cu sutele de mii, au ajuns ca într'un an, doi să aibă milioane depuse pe la băncile din țară și mai ales la cele străine. În rândul afacerilor stă la loc de frunte; afacerea bornelor, contractul Swenska, care privește afacerea cu șoselele, de unde statul pierde 2 miliarde. Apoi împrumuturile onoroase cari au rămas mare parte din ele depuse la băncile din străinătate pe numele marilor bărbați de stat din partidul Țărănesc.

Afacerea neterminată, adică nemușamalizată încă, cu contractul Skoda, cum și toate concesiunile și vânzarea tuturor izvoarelor de bogăție națională capitaliștilor și bancherilor evrei din năuntru și din afara țării.

Guvernarea Iorga Argetoianu: mureau funcționarii de foame, s'au sinucis preoți și învățători din cauza mizeriei, armata neîmbrăcată și nehrănită cu lunile, se plătea însă băncii Marmoroș Blank adică lui Aristide Blank 6 miliarde sub motiv, că vrea să-i salveze banca dela faliment.

Banca tot a dat faliment a mâncat și cele 6 miliarde și depunerile văduvelor și orfanilor, iar Aristide Blank își făcea nunta la Paris, la care a cheltuit 50 milioane. Sadoveanu primea câte 100 mii de lei pe lună ca președinte al Senatului în timp ce alții mureau de foame.

S'a admis și s'a primit control strein la Banca Națională și Ministerul de finanțe, ca într'o colonie supusă marilor puteri apusene.

Partidul Liberal: partidul ultimilor ticăloși; sub guvernarea dela 1922—26: Afacerea cu pașapoartele, Ferochimica, care a păgubit țara cu aproape 20 miliarde. Sub ministeriatul lui **Tancred C-tinescu** s'a împărțit 500 hectare petrolifere diferiților partizani sub titlul de „teren de experiență" Statul n'a luat nici un ban pe acest teren.

Afacerea cu avioanele Siskin și

Insemnări, știri și spicuiri din ziare

Impresii dela procesul celor 10

Lume multă, tineret bătrâni și ofițeri veniți să asculte spovedania celor 10 flăcăi cu scăpărări în ochi și cu săbii în cuvânt.

Retras, într'un colț din istorica sală, în care se desfășoară câteva pagini din istoria neamului ce se scrie acolo cu sânge și cu lacrămi, am stat și eu, am ascultat și m'am cutremurat, de tot ce-am auzit.

Erau momente, în care sala întreagă își picura lacrima și-și înăbușa suspinul cu palma când flăcăii au început să spună sbuciumul și grozăviile prin care au trecut până au ajuns în boxă.

Iosif Bozântan avocat din Oradia, între altele spune: D-voastră onorat consiliu cunoașteți poate mai bine și decât noi, toate fărădelegile săvârșite de partidele politice dela războiu și până acum. Ferochimica de unde s'au furat 19 miliarde, scandalul neterminat cu Skoda. Tribunalele din țară într'un singur an 1931 au publicat un tablou cu fraudele săvârșite care se urca la 20 miliarde, toată averea țărei amanetată și vândută cu împrumuturi, cari s'au risipit în banchete și plimbări prin străinătate, toate nelegiuirile și abuzurile acestea, au așezat în rândul dușmanilor țării și a neamului românesc pe toți politicianii, pe toți cei cari au avut, vremelnic în mâinele lor, destinele neamului de care și-au bătut joc.

Pe de altă parte jidanii, cari au corupt și cumpărat pe politicianii, jidanii cari sug tot belșugul pământului românesc, s'au alăturat lângă cei dintâi, și-au început a unelti și a se ridica împotriva singurului bici de foc ce se arăta mânios, vijelios, Legiunea cu Căpitanul ei în frunte.

După ani de zile de prigoane, nemaipomenite, de uneltiri viclene, de asupriri și după zeci de morminte, au ajuns la hotărârea, de-a ucide pe Căpitanul. Au aflat spurcăciunile din istoria neamului nostru, că toate mișcările naționaliste ale românilor s'au oprit, și s'au înpotmolit pentru câtva vreme prin moartea căpeteniilor, prin uciderea căpitanilor lor. Așa s'au petrecut lucrurile cu Horia, Avram Iancu, Tudor Vladimirescu, Mihai Viteazul, așa s'au hotărât să facă și cu Căpitanul nostru.

Din rândul politicianilor n'au îndrăznit să vină cineva sau să trimită pe cineva să ucidă pe căpitanul; jidanilor le le-a fost frică să trimită pe cineva din neamul lor, ca să-și poe ucigașul plan în faptă.

Deși jidanii au așezat bomba la Senat, au tras cu pistolul după Vaida Voivod, când era Prim Ministru și Ministru de Interne și nu li s'a întâmplat nimic!, Deci, o întrebare de ce n'au încercat și la noi?

Ei bine! S'au dat seama și-au priceput liftele spurcate hotărârea noastră a legionarilor, ca în mai puțin de o lună dela încercarea unei, asemenea mișelii, n'ar fi mai existat nici copil în fața din neamul lui Iuda pe acest pământ, toți trecuți dela o margină la alta a țării prin gloanțe și topor. Politicianii, n'au îndrăznit nici ei, fiindcă îi aștepta același soartă și atunci au recurs la istorica metodă, la cumpărarea ucenicului cu 30 de arginți.

Și spre rușinea noastră, s'a găsit și între noi un vânzător, un mișel, un trădător, care a stat la tocmeală cu dușmanii neamului, care a luat arginți pentru capul Căpitanului.

De altfel și acum uneltesc în întunerecul hrubelor dracii cățărați în spatele neamului, dar ceia ce am săvârșit noi, este o lecție, un exemplu, un început de veac nou.

Dacă am fost în stare, să fim așa de sălbateci și de cruzi, cu un camarad de-al nostru, care ne-a comandat în lupte pentru acelaș crez și acelaș Capitan, ce grozăvie și ce nenorocire s'ar abate asupra celor care ar mai îndrăzni, să se mai gândească la ast-

lei de sângeroasă rezolvare a „dorințelor și năzuințelor legionare — la uciderea Căpitanului. Acesta este exemplul.

De acum înainte pe pământul țării românești nu va mai încolți, și nu va mai crește sământa trădării. Am ucis principiul și urmările trădării. Am iestrat pe drumul demnității, ne-am așezat pe linia destinului românesc.

De acum începe veacul cel nou.

Noi suntem încredințați că ceia ce am săvârșit a fost un bine pentru neam, l'am spălat obrazul de rușinea nenumăratelor trădări, i-am dat siguranța, că de acum înainte nimeni nu va îndrăzni să se atingă de Căpitanul, singura nădejde de salvare a neamului.

Neamul are însă prilejul să spună dacă am făcut bine sau nu!

Neamul are ocazia sau să se înalțe sau să se scoboare. Trimițându-ne pe noi în morminte pentru ceia ce am făcut sau redându-ne mișcărei și luptelor ce se vor mai da până la biruința Legiunei. Iar Neamul sunteți D-voastră în aceste momente onorat Consiliu!. In numele lui veți hotărî!".

State Ion Grigore, muncitor, șofeor; dela început roagă consiliul de judecată să nu-l întrerupă, fiindcă el, e om fără carte, fără meșteșug la vorbă și dacă-l întrerupe și-ar pierde șirul vorbelor, și n'ar mai putea să spue tot ce vrea să spue. Totuși consiliul l-a întrerupt, dar camaradul State Ion Grigore nu numai că nu și-a pierdut firul vorbei, dar a făcut o impresie așa de bună, a vorbit cu atâta legătură, cu atâta judecată și căldură că a trecut cu mult peste toate așteptările camarazilor, cari l'au ascultat ca pe cel mai bun conferențiar universitar.

„Eu, ca muncitor am făcut cunoștință cu toate curentele politice, care frământă țara românească dela o margine la alta: socialism, comunism, am auzit acolo, cele mai grozave îndemnuri împotriva coroanei, împotriva armatei, împotriva bisericii, lucruri cari nu se potriveau cu sufletul meu, cu creșterea mea în frica de dumnezeu, în dragoste de neam și cu adâncă plăcere față de armată, unde am avut o purtare excepțională. In această vreme de frământare sufletească, am auzit că mai e o mișcare tânără, cu dragoste de neam și țară, că lucrează cu brațele lor îndreptând drumurile, reparând podurile, ridicând Biserici și școli pe urmele pline de spini și ciulini, pe urmele politicianilor, care lăsase în urmă pustiu, jaf și sălbătecie.

Mi-am făcut rost pentru trei zile de timp liber, și de ceva parale, și-am plecat într'o tabără să cunosc și eu acești oameni mai deaproape.

N'am întâlnit în viața mea atâta dragoste, atâta frățietate ca între acești oameni. De la început m'au primit între ei, ca pe un frate, eram camaradul lor din prima zi. — Munceam cu ei, mâncam și mă odihneam cu ei, eu muncitor, ei doctori, profesori, avocați și studenți.

Oamenii aceștia deși aveau cărți în care era scris crezul lor, nu mi-au dat să citesc; ei m'au lăsat să-i cunosc din faptele lor, din purtarea și năzuințele lor. La urmă mi-au dat și cărți; erau de prisos, faptele lor străluceau cu mult mai mult decât scrisul din cărți. Mi-a sbuciumat sufletul însă și mi-a cutremurat tot elanul și toată credința mea, când am aflat despre trădare.

Soarta a făcut să iau și eu parte la mărturisirile trădătorului, să-l aud cu urechile mele cum își recunoștea greșala și cum își propunea planuri de îndreptare, și tot eu să-i duc acasă plicul cu sentința, prin care i-se deschidea cu vremea iarăși ușa mișcării închisă cu păcatul trădării. Când am văzut mișelia, care o făcea prin „cruciada românismului" lovituri, calomnii, minciună, discreditarea Căpitanului în fața țării și a legionarilor în sufletul cărora se înfigeau săgețile trimise odată cu gazeta trădătorului (gratuită), iar Căpitanul oprit de a-i-se publica și numele prin gazetele unde era vorba de un cuvânt bun. M'am hotărât și am crezut că sunt dator, ca eu, care i-am dus plicul cu prima sentință, în care era și iertarea, să-i duc și ultima sentință plata trădării, așa cum i-am și dat-o.

In orele mele libere, în puținul meu timp liber, stăteam cu copilașul meu, care e de opt ani pe genunchi și-i povesteam despre căpitan, despre legiune și despre camarazii morți pentru legiune. Intr'o zi îl găsesc jucându-se cu Cruciada românismului" ce-mi venise prin poștă. I-o iau din mână și-o arunc mânios, copilul mă întreabă nedumerit, pentruce am aruncat gazeta aceia. Asta, care scrie aici, a vrut și vrea să omoare pe Căpitanul din îndemnul jidanilor. „Păi tăticule mai bine să-l omorâți voi pe el, decât să omoare el pe căpitan" și a început a plânge. Ce sbucium a fost în sufletul meu când și copilul cu mintea lui de copil a judecat că e mai bine să moară trădătorul și să trăiască Căpitanul. Ce îndemn nevinovat am primit „să-l omorâți voi" simțea el, că viața căpitanului nimeni nu i-o poate apăra decât legionarii, nimeni nu-l iubea atât de mult ca legionarii, și nimeni și nimic în această țară nu i-o garanta decât dragostea noastră dusă până la sacrificiul de sine.

Președintele: Ai spus că ai fost crescut, bun creștin, potolit și iertător, cum ai ajuns să omori un om, te-ai gândit vreodată c'ai să ajungi să omori un om?

State Grigore Ioan: Nici odată nu m'am gândit și nici acum nu mă gândesc c'aști fi în stare să omor un om. Trădătorul însă nu e om, ese din rândul oamenilor, el n'are loc nici în rândul fiarelor sălbatice, fiindcă acestea nu sunt capabile să se trădeze între ele. Trădarea e ceva drăcesc, și-a ucide pe diavolul e o faptă bună.

Bogdan: Eu sunt moț, în casa părinților mei a intrat Avram Iancu nebun. Și nimeni nu râdea de nebunia lui, fiindcă nebunia lui era a neamului, neamul prin el era nebun de durere, de suferință și de desnădejde.

Tot lanțul de necazuri care-l înebunise pe Iancu, nu era că împăratul, n'ar fi ascultat durerile românilor sau că ungurii erau prea puternici și greu de învins, nu! ci, fiindcă românii se trădau în toiul luptelor, și celace era mai dureros își trăda Căpitanul.

Pe Horia îl trădase fratele său Andrei, acum venise rândul Iancului. Cânta nebunia și desnădejdea din fluer pe potecile munților și drumurile satelor cu cârdul de copii după el, cari nu râdeau și nu se sburdălniceau cum li-e firea și obiceiul.

Intre copii aceia, au fost bătrânii satului, care se strângeau acum seara pe la noi, să-și picure lacrima nădejdiilor lor, că Țara se îndreaptă de acum, fiindcă feciorii satelor s'au făcut legionari. Era o mândrie pentru bătrâni să spună și feciorul-miu sau și nepotu-miu îi legionar. Culegeam gândul și visul zilelor de mâine din cutele și zâmbetul feții moșilor sfătoși adunați să le mai spunem câte ceva despre căpitanul și legionarii lui.

Parcă-l văd pe Moș Ilie, cum a rămas ca trăznit, când m'a găsit abătut și amărât și l-am spus; „ne-a trădat și pe noi, s'a fost gata să-l ucidă pe Căpitanul". N'a spus moșul Ilie nici un cuvânt, s'a uitat deprejurul la mine și-a strivit o lacrimă între pleoape, a scrâșnit gingiile pustii, a plecat și nu l-am mai văzut, fiindcă mă ocolea. Ce-și va fi zis moșul. Mă duc la mormânt să spun Iancului și lui Horia că neamul românesc a rămas tot un neam de trădători și că iar o să-i pună pe roată, și iar o să-i poarte flămânzi și goi la muncă pentru huzurul neamurilor streine.

M'am dus atunci la camaradul Bozântan și i-am spus, cum se face că trădătorul a fost lăsat să trăiască, nu s'a găsit nimeni să-l pedepsească?

Camaradul Bozântan mi-a spus; mișcarea legionară se găsește pe linia creștină a dragostei și-a iertării. Pe baza acestui principiu care stă la temelia creștinismului, ne silim a fi și noi, cari dorim să fim buni români și buni creștini. Așa că, trădătorul a fost iertat.

Când am văzut că în loc de pocăință și îndreptare, el se afundă tot mai mult în mocirla trădării, m'am dus iarăși la Cam. Bozântan i-am spus că nu mai pot răbda, simt că mă frământ de atâta ticăloșie. „Și eu la fel, mi-a spus Cam. Bozântan și sunt gata să merg să-l pedepsesc.

■ Procesul se desbate într'o atmosferă foarte încărcată, consiliul de judecată fiind acuzat de banca apărării că s'a pronunțat în privința procesului înainte de a se începe desbaterile.

Insuși Președintele consiliului de judecată s'a pronunțat față de Dr. Oscar Rădulescu, impresiile și cum se va sfârși procesul.

Apărarea a făcut cerere de strămutarea procesului. Consiliul de judecată a exclus toată apararea, așa că acei 10 legionari au ramas fără apărători.

Inalta Curte de Casație va avea să se pronunțe pe ziua de 11 Mai, asupra felului cum se judecă procesul Decemvirilor.

V. B. Gorlej

ȘTIRI

Marele Voivod Mihai avansat șef de cuib.

■ Joi 22 Aprilie s'a ținut la Palatul Regal un examen, cuprinzând o serie de probe menite a scoate în evidență virtuțile și calitățile ce se cer unui bun conducător de cuib, și anume: îndatoririle șefului de cuib, comanda formațiilor cuibului, instalarea unui cort, lucrări edilitare, conducerea statului cuibului, organizarea unei șezători pe cuib, conducerea ceremonialului ridicării și coborârii pavilionului național (steagul ridicat în tabără).

Pentru investirea Măriei Sale și a colegilor Săi reușiți la examenul de șef de cuib s'a ales ziua Sf. Gheorghe când solemnitatea s'a ținut în sala de gimnastică a școalei Măriei Sale.

NEAMUL INJOSIT PRIN PURTAREA CONDUCĂTORILOR SĂI

Ți-se frânge sufletul de durere când toată demnitatea noastră de români este batjocorită și călcată în picioare de micimea și lipsa de demnitate a conducătorilor țării, cari au făcut afaceri cu jidanii și le-au dat prilej să se obrăznicească și să comande în viața publică a țării românești.

D-l Brătescu-Voinești arată într'un articol „Răspuns" publicat în ziarul Universul toată obrăznicia jidovească și toată josnicia și lipsa de demnitate a politicianilor români!

1. Unii, trăesc cu jidoafcele, care fără îndoială își impun anumite dorinți și dau anumite directive în viața politică a țării.

2. „Miniștri ai țării, cari tremură de frică înaintea unor gazetărași ovrei, pe care-i îmbuibă cu bani ca să nu-i înjure. Iar evreu deschide ușa sălei de ședință a Adunării Deputaților, face, „pst, pst." chiamă cu degetul pe șeful unui partid, acesta se scoală supus și se duce.

3. Ușa unora dintre miniștri strașnic zăvorită sutelor de Români aduși de dureroase nevoi dela extremitatea țării, se deschide până la perete la anunțarea numelui unui gazetăraș evreu.

4. In sala de Consiliu al Miniștrilor găsești gazetari evrei stând picior peste picior, fumând și interpelând pe Miniștri pe numele lor: Mitică, Ionică, Georgică" etc.

De câtă indignare și scârbă trebue să fi fost cuprins sufletul delicat și blând al scriitorului Brătescu-Voinești de-a ajuns să iasă și el la luptă cu obrăzniciile jidovești și cu nemernicia oamenilor politici prin a căror purtare se înjosește neamul românesc.

Se pierd bogățiile țării

■ Specialiștii și personalitățile cari au deținut și dețin însărcinări în gospodăria țări, privind ramura petroliferă, semnalează primejdia terminării petrolului.

După socotelile specialiștilor și a societăților petrolifere rezultă că rezervele noastre sigure și probabile nu ne-ar garanta o exploatare în ritmul actual decât pentru 6 ani, dacă nu vom avea norocul să se mai descopere în alte părți ale țării regiuni petroliere.

Cauzele: în actele de rău gospodar ale statului (guvernele) și prin concesionările de terenuri în chip devastator".

Abonament obișnuit 20 lei pe an.
Abonament de susținere pe un an 50 lei, pe 6 luni 25 lei. Plata abonamentelor și numerilor vândute, informații și manuscrise se pot trimite pe adresa: Preot V. Boldeanu, Str. D. Zamfirescu Nr. 14 Focșani.